

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Ali bo pal Port Artur?

(Pismo slovenskega častnika.)

V zadnjem času so razni nemški in drugi Rusiji sovražni listi prinašali dolge razprave o portarturški trdnjavi, ki so temeljile v trditvi, da se Port Artur ne bo mogel ubraniti japonskih napadov in da je samo vprašanje najbližnje bodočnosti, da dobe Japonci to trdnjavo v roke.

Vsemu svetu je znano in razni ugledni listi so to že opetovano naglašali, da je Port Artur ena najmočnejših in najmodernejše zgrajenih in armiranih trdnjav na svetu. Navzlic temu ni z vojaško strokovnega stališča izključeno, da bi bila taka trdnjava, da bi je zgrajena po najmodernejšem, vsem zahtevam odgovarjajočem sistemu, varna pred vsakimi napadi, ali bolje rečeno, da bi mogla vsikdar uspešno kljubovati vsakemu kakršnemukoli napadu. Trdi se pa lahko, da take trdnjave, ako jo brani vojak-veščak, sovražnik pod navadnimi pogoji ne more zavzeti, popolnoma izključeno pa je, da bi jo zavzel s samo nekaterimi naskoki, zlasti ako ti naskoki niso kombinirani, to je, ako se ne izvrše zaeno z morske in kopne strani.

Poznato je, da so dosedaj napadale Port Artur samo japonske vojne ladje. Z ozirom na to torej lahko trdimo, da o padcu portarturške trdnjave ni govora, dokler se Japoncem ne bo posrečilo v najbližnji bližini ruske trdnjave izkroati svoje vojaštvo, s kopne strani obkoliti Port Artur in ga pričeiti oblegati po vseh pravih vojne umetnosti.

Dokler se Japoncem ne bo to posrečilo, je naravnost abotno, govoriti o padcu, ali podajji Port Arturja. Japonsko brodogradje samo ne bo nikdar povzročilo padca, še manj pa izsililo predajo portarturške trdnjave, to je tako

gotovo, kakor da bi bilo pribito!

A tudi v slučaju, da bi Japonci jeli oblegati Port Artur tudi na kopnem, je veliko vprašanje, ako bi se jim posrečilo po vztrajnih ljutih napadih, katere bi morda podpirali tudi vojna mornarica z morske strani, uspešno naskočiti trdnjavo in jo zavzeti. Vsak strokovnjak, kateremu je iz prakse znana ta ali ona pomorska trdnjava bo preje rekel »ne«, kakor »da«. Komur pa je znana, če tudi samo teoretično, ugodna lega in velikanse utrdb Port Arturja, katere so zgradili najimunitnejši ruski inženjerji z ogromnimi stroški, s katerimi ruska vlada ni malo štedila, ta mora pritrditi našemu prepričanju, da ni mogoče, da bi Japonci zavzeli Port Artur — seveda ako niso odločilne posebne izvenredno okolnosti! To mora vedeti vsak strokovnjak!

S tega stališča — s strogo vojaškostrokovnega — se torej dá le pod gotovimi pogoji govoriti o padcu in predanju Port Arturja. To vedo dobro tudi razni »strokovnjaki«, ki priobčujejo po različnih manj ali več Rusiji sovražnih listih svoja globokoumna razmišljanja o položaju portarturške trdnjave. Vsi ti veščaki seveda najbolj živo žele, da bi bil Port Artur prisiljen se udati in da bi tej — skoro nepremagljivi ruski trdnjavi zagospodoval Japonci in da bi na njenem obzidju in njenih utrdbah zaplapolal prapor »vzhajajočega solncea«. To bi bil kajpak triumf in tista z vsem gnevom sovražena Rusija, ki je še nedavno slovela kot prva vojaška sila na svetu, bi bila ponižana do tal! Und der Wunsch ist der Vater des Gedankens! Ker se z vojaško strokovnega stališča dá le težka govoriti o eventualnosti padca portarturške trdnjave, jeli so razni listi priobčevati »strokovnjaška mnenja«, da se bo Port Artur moral udati ne vsled sovražnih napadov, ampak — čujte

in strmite! — radi gladi in nedostajanja streljiva! Priznavamo, da bi bil to argument, kateremu bi se ne dalo ugovarjati, in bi bila ta trditev na prvi pogled, zlasti ako se uvažuje, da je ruska vlada sama oficijelno izjavila, da ni bila pripravljena na vojno, jako verjetna. Prepričani smo, da je tem — sicer z nobenimi razlogi podprtim — trditvam večina čitajočega občinstva brezpogojno verjela. In temu se končno ni čuditi! Čuditi pa se je, da so se našli možje, ki celo reflektujejo na naslov strokovnjaka, ki so si drznili — upogibajoč se svojemu šovinistiškemu čustvovanju — posito namreč, da so zares strokovnjaki, za katere se izdajajo — preslepiti nepoučeno občinstvo s svojimi nestrokovnimi trditvami o resničnem položaju v Port Arturju in s tem škodovati Rusiji na ugledu!

Veščak seveda ve prvi hip, v koliko so verjetne take in slične trditve. Vsakomur, ki je le količkaj vojaško izobražen, mora biti znano, da je vsaka, strateško še tako brezpomembna in neznatna trdnjava preakrbljena tudi v času miru z živili in s streljivom vsaj za nekaj mesecev. Ako je pa trdnjava vsaj nekoliko večjega strateškega pomena, je s provijantom in municijo preskrbljena za vse slučaje vsaj za eno leto. Ekspozirane, zlasti pomorske trdnjave, ki služijo obenem kot vojna pristanišča, pa morajo biti na vsak način preskrbljene z vsem potrebnim za dlje časa. Kar se tiče streljiva, je treba naglašati, daje v vsaki trdnjavi obilo streliva na razpolago, da gasploh v vsakem slučaju preje preostaje, kakor pa primanjuje, za večje topove pa je sploh toliko municije v trdnjavi, kolikor streliv morejo vzdržati dotični topovi. In da so Rusi skrbeli, da je bil Port Artur zadostno založen z vsemi vojnimi

potrebinami, dasi se niso nadejali vojne, o tem se ne more niti dvomiti, zlasti ako se ve, da so celo vsi najmanjši ruski fori v Evropi vselej pripravljeni za vse slučaje. Zato je popolnoma izključeno, da, nemogoče, da bi Rusom v Port Arturju nedostajalo živil in streljiva! Pa recimo, da bi bilo v prvem hipu zares pičlo skrbjeno za provijant in municijo v Port Arturu. Ali je misliti, da bi Rusi celi mesec, odkar traja vojna, držali roke križem in ne skrbeli za dopolnitev živil in streljiva? Uvaževati pa je tudi, da je Port Artur vendar zvezan z ostalo pokrajino z železnico, ki mu vsak dan lahko dovaža, karkoli potrebuje portarturško vojaštvo in prebivalstvo! Kako more potem pameten človek govoriti o gladi in pomankanju streljiva v Port Arturju, je nam neumljivo! O gladi in pomankanju streljiva bi se vsaj nekoliko upravičeno dalo govoriti samo in edino v slučaju, da bi Japonci takoj po prvem napadu na Port Artur jeli to trdnjavo oblegati na suhem in na morju. Pod sedanjimi okoliščinami pa ne more biti govora niti o gladi niti o nedostajanju streljiva. Sicer pa je naše prepričanje to, da napad na Port Artur in njega zavzetje po Japoncih ni niti misliti! Treba je uvaževati, da so Japonci v zadnji japonsko-kitajski vojni leta 1894. oblegali Port Artur z mornarico in armado 25.000 mož eden celi mesec, dasi ni bila takrat ta trdnjava tako utrjena, kakor je sedaj, in tudi ne tako armirana in dasi so jo branili — Kitajci! In sedaj, ko je Port Artur nova, vsem modernim tehničnim zahtevam ustrezajoča trdnjava, katero branijo Rusi, bi naj imeli Japonci lažje stališče? Kdo bi bil tako zaslepljen, da bi to trdil?!

Caesar.

Z bojišča.

Na bojnem polju vlada sedaj navidezno — mir, vsaj poročil ni nobenih, ki bi nam javljala o velikih dogodkih. Ali je nastopila v razvoju

vojnih dogodkov na Daljnem vstoku stagnacija? Na prvi hip bi človek to res mislil! Ako se pa stvar temeljiteje prevdari, se sprevidi, da je ta mir na bojišču sličen brezvetrju pred — viharjem. Obe sovražni vojujoči se sili mirujeta navidezno na zunaj, v resnici pa se z naporom vseh svojih sil pripravljata na prvi resni, morda celo odločilni spopad, utrjujeta svoje pozicije in skušata s premetenimi manevri druga drugo premotiti in preslepiti o svojih načrtih in o svojih vojnih akcijah.

Rusi so že zdavna prekoradili reko Jalu in ni verjetno, da bi to svojo ugodno pozicijo zapustili, tembolj, ker so se že utaborili v mestu Andžu. Vendar se poroča, da so se te dni kar nenadoma umaknili iz pokrajine ob reki Jalu in odkorakali proti Galu. Kakor smo že rekli, ni ta vest prav nič verjetna. Najbrže so jo Rusi namenoma spravili med svet, da bi s tem premotili Japonce o svojih operacijah. Znano je namreč, da nimajo Japonci zbrane še dovolj močne armade v Koreji in da se še vsled tega nečejo meriti z Rusi v odločilni bitki. Zato se tudi še niso jeli pomikati proti reki Jalu. Vojne pozicije ob tej reki so zelo ugodne in katere sila jih bo preje zasedla, tista bo imela tudi boljše stališče pri vojnih operacijah. Ni torej dvoma, da hočejo Rusi Japonce premotiti, kakor da bi se umaknili iz obrežja Jalu, in bi s tem izvalili japonske vojaške oddelke v to pokrajino, kjer bi jih potem Rusi napadli in kot nepripravljene lahko uničili. Če se bodo Japonci dali premotiti, to je seveda drugo vprašanje!

Kuropatkin na potu na Daljni vztok.

Kakor se poroča iz Petrograda, odpotuje vrhovni poveljnik ruske vojne sile na Daljnem Vstoku, general Kuropatkin 11. ali 12. t. m. na bojišče. Zajedno z njim se odpravita na bojno polje tudi princ Karagjorgjevič, ki je, kakor smo že poročali, imenovan za poveljnika kozškega

LISTEK.

„Slovenca“ v odgovor.

Danes sem prejel dve „Slovenčevi“ številki od petka in od sobote, v katerih se omenjeni list zaganja v moj članek o Haecklu. Skoro se mi ne zdi vredno, odgovarjati na one napade, ker so prebedasti; dasi gospodom okoli „Slovenca“ nisem baš, kar se tiče možganskih zmognosti, posebno veliko zaupal, bi vendar ne bil mislil, da so v stanu, tako skrupulo kot je ona notica v petkovem „Slovenca“, sobotni feljton pa tudi ni mnogo boljši, priobčiti v svojem listu. Kaj hočejo povedati s tem, ako se norčujejo iz raznih znanstvenih resnic? Da se je človek razvil iz živali, in to gotovo iz opice, je danes prepričanje vseh učenjakov; to dandanes velja med zoologi za tako dokazano stvar, kakor n. pr. da se zemlja vrti okoli svoje osi. Morda pride prihodnjč „Slovenca“ na misel tudi slednjemu oporekati; razlogov bi imel pač mnogo, ker se tudi slednje ne strinja z biblijo in z izreki rimskih nezmotljivcev. Celo p. Wasmann, in ta je od vseh katoli-

ških mož gotovo najbolje podkovan v naravoslovju, je mnenja, da se je človek razvil iz živali. Pred par meseci sem se seznanil z Wasmannom ter sem imel priliko z njim mnogo razpravljati o teh problemih; mož mi je rekel, da lahko dokaže postanek človeka iz živali že iz sv. Avguština. Kar se pa tiče „Slovenčevega“ roganja, mu povem, da bi imel še vedno rajše mandrila za svojega prednika, kot pa kakega žeganega nečistnika.

Pravi pendant k petkovi „Slovenčevi“ notici je sobotni feljton. „Slov.“ bi svetoval, naj se v prihodnje v enakih slučajih obrne na človeka, ki ima vsaj trohico naravoslovne izobrazbe, ker z lajki o znanstvenih vprašanjih debatirati, se mi zdi le nekoliko nevhaležno. Pa za danes naj bo. Gospod, ki je pisal oni članek, sploh ne ve, kaj so „monere“. Monere so praživali brez jedra, in takih moner je Haeckel več opisal. Bathybius pa ni monera, ampak še neka nižja stopnja, koji pa po Haecklovi teoriji ni treba, da bi kdaj eksistirala. Svoje nazore o Bathybiu je Haeckel že zdavnaj opustil, da se je tu motil, ni čuda, ravno tako so se motili tudi vsi člani Challenger-ekspedicije.

„Slovenec“ menda zahteva od Haeckla, da naj bo nezmotljiv; to so vendar samo „sveti oče“ papeži! Sicer so pa učenjaki že davno opustili tolmačenje Bathybiya, da je to oborina mavca (Slovenčev člankar niti ne ve, da je kalejev sulfat mavec!) Kaj je Bathybius, se še danes ne ve; prav lahko je mogoče, da je to nekakov „plasmodium“ kakor n. pr. aethalium septicum, kajti že Wyville Thomson, vodja Challenger-ekspedicije, je videl, da se „Bathybius“ giblje in isto so opazovali v zadnjem času Römer, Schaudinn in Kükenthal v Špiebergih. To je današnje stanje našega „znanja“ o Bathybiu, in trditve, da je to kaka „blamaža“ za Haeckla, je torej najgrša laž.

Kar se tiče napadov zastarelega Hise s svojim nesrečnim parablantom (tako je Hise nazval neko tvorbo pri embrijonih, katere pa po današnjem stanju znanosti sploh ni) in že davno umrlega Sempera (ali so to morda oni „novejši učenjaki, kojih študij „Slovenec“ meni „mlademu dijaku“ tako očetovski priporočati?), „Slovenec“ le potrjuje moje besede, da so na Haeckela nasprotniki z vso silo navalili, da so pa naposled vsi onemogli. Za Hiseve

ontogenetske principe se danes sploh nikdo več ne briga, Semperova polemika proti Haecklu (kakor tudi druge njegove polemike proti Goetheju itd.) pa je vobče znana kot jako nesrečna.

Paulsenovo knjigo, zdi se mi, si je „Slovenec“ učenjak šele omislil, ko je čital v mojem članku, da je „Paulsen Haeckla ostro napal.“*) Svetoval bi mu, naj Paulsenov zagovor še enkrat dobro prečita. Ako to ni največja resignacija, ako kdo najprvo veli, da je škandal, da je izšla taka knjiga kot „Welträtsel“, v zagovoru pa to „škandalozno“ delo pozdravlja kot velik napredek! Vidi se, da „Slovenec“ člankar ni posebno veliko znanstvenih razprav čital, ker ne razume zmisla Paulsenovega zagovora, ki je vendar preklek comme il faut. Ali misli, da bo Paulsen svoje trditve tako preklicaval, kakor kak klerikalni urednik svoje razžalitve, ako se ga toži pri sodniji? „Slovenčeva“ argumentacija s Paulsenom je torej nesramno zavijanje, „Slovenec“ se tu sklicuje na besede, koje je Paulsen par mesecev potem, ko jih je izrekel, preklical. (Konec prih.)

*) Nekako tako sem se menda izrazil. Svojega članka žal nimam pri roki.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

XXV.

Mara je sedela poleg Konrada in trepetaje poslušala, kar je pripovedoval o svojih doživljajih v vojni. Ovila je svoje roke okrog njegovega vratu in položila svojo glavo na njegovo ramo.

In Konrad je pripovedoval, kako je armada prišla na rusko Poljsko in bila navdušeno sprejeta, s kakimi težavami se je morala boriti pri Vilni in kako je trpela pri Smolensku, kjer je bil Konrad ranjen.

Več tednov sem ležal v bolnici, je pripovedoval Konrad. Ranjen sem bil na nogah, na glavi in na roki. Rane so se zacelile, samo desna roka je v komolcu postala nepregibna.

Jokaje se je nagnila Mara nad pohabljen roko jo poljubila in jo modila s svojimi solzami.

— Odpusti mi, Konrad, odpusti — jaz sem te gnala v vojno — jaz sem kriva te nesreče.

Konrad jo je potolažil s besedami:

polka ob reki Jalu, in prino Bourbonski. Kakor se naglašuje, ima sedaj Rusija približno četrt milijona mož v Mandžurski in vojne operacije se bodo pričele po natanko določenem načrtu prve dni meseca aprila. Transport vojaštva se vrši vkljub marsikaterim nedostatkom pri železnici in drugim težkočam, popolnoma normalno. Vsak dan vozi 13 vlakov in vsak dan se pripelje približno 4000 vojakov na Daljni Vzhod. Sprva je vojna uprava sklenila, da ne sprejme nobenih prostovoljcev v armado, general Kuropatkin pa je izposloval, da sme sedaj vsakdo prostovoljno vstopiti v armado. Iz prostovoljcev se bodo sestavili posebni voji, ki se bodo izvežbali in nemudoma poslali na bojišče.

Državni zbor.

Dunaj, 6. marca. V torek, 8. t. m., se skliče zopet državni zbor. Pred sejo imajo posvetovanja: četvrti odsek nemških strank, nemška ljub-ska stranka, jugoslovanska in socialnodemokratska zveza.

Državni svetnik baron Braun †.

Dunaj, 5. marca. Bivši mnogoletni kabinetni ravnatelj cesarja Franca Jožefa, baron Braun, je danes umrl v svoji vili v Aussee-u. Cesarjev zaupnik in svetovalec je bil 37 let. Vseled njegovega vpliva se je bilo poklicalo na krmilo Hohenzwartovo ministrstvo, Slovanom najpravičnejša vlada.

Poostreni položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 5. marca. V današnji seji je predložil ministrski predsednik grof Tisza že dolgo napovedani predlog o izpremembi poslovnika, s čimer je poostrenje političnega položaja prispelo do vrhunca. Vsebinsko tega predloga smo že omenili v brzojavki. Opozicija je med čitanjem predloga viharno ugovarjala. Posl. Rakovszky je takoj začel nabirati podpise za tajno sejo toda ni dobil potrebnih 20 podpisov. Poslanci Okolicsani, Varady in Molnar so imeli svoje zaključne govore o rekrutni debati, nakar se je seja že ob 3. popoldne zaključila. — V političnih krogih niso pričakovali tako ostrih sredstev v Tiszovem predlogu, zato je vse skrajno preseženo, kajti, ako ta predlog obvelja, je grof Tisza pravzaprav absolutni gospodar v deželi. Pri čitanju predloga ni ugovarjala hrupno samo Ugronova stranka, temuč tudi pristaši ljudske stranke in Apponyjeveskupine. V Kossuthovi stranki sta dve struji. Mlajši poslanci so odločno za to, da se stranka pridruži obstrukciji. Da se to prepreči, je poslala stranka deputacijo k ministrskemu predsedniku, naj svoj predlog ne uveljavi za stalni opravilnik, toda grof Tisza je odgovoril, da sedaj ni več časa za pogajanja. Jutri gre ministrski pred-

dami polnimi vroče ljubezni in potem pripovedoval dalje, kako je moral z drugimi iz bolnice odpuščenimi vojaki v trdi zimi peš iti od Smolenska na Vilno in od tam do Varšave in Draždanov. Strašni so bili ti doživljaji, marsikdo je na potu omagal in obležal na cesti, le malo jih je prišlo čez mejo.

— V Draždanah sem bil na svojo prošnjo odpuščen iz armade, je končal Konrad svoje pripovedovanje. Pustili so me, ker sem itak neporabljen; vojak s pohabljen roko je nemogoč.

V sobi je zavladala tišina in čulo se je samo pritajeno ihtenje Damjanove Mare, katero je bil Konrad stisnil k sebi tako, kakor bi je nikdar več ne hotel izpustiti.

Mala družba v Damjanovi hiši je ostala zbrana do pozne noči in ni nihče vedela o razburljivih vesteh, ki so se širile ta večer po Ljubljani. Razvedelo se je bilo, da je pri Mengšu nastal kmetijski upor in da je bil neki orožnik ustreljen, da so kmetje pri Litiji naskočili s kosami, sekirami in kamni francoske finančarje in dva težko ranili in da se je zgodil nad Kranjem atantat na grofa Bertranda. Neki mladi mož,

sednik na Dunaj, da intervenira pri zapislegi Khuena-Hedervaryja za ministra na dvoru. Svoj predlog bo utemeljeval v sredo v državnem zboru. — Kako je javno mnenje razburjeno proti grofu Tiszi, kaže najbolj dejstvo, da je mestno poglavarstvo določilo celo vrsto civilnih stražnikov za varstvo ministrskega predsednika. Ob potu iz ministrske palače do parlamenta bo nastavljen cel kordon stražnikov, kadar se ministri predsednik pelje v državni zbor.

Avstrija in Italija.

Rim, 6. marca. O sedanjih vladah se govori, da je naklonjena Avstriji. To se hoče dokazati posebno s tem, ker je imenovala vlada v senat med drugimi tudi generala Baldissero, katerega so prejšnje vlade preskakovale baš zaradi tega, ker je preveč zavzel za Avstrijo. General Baldissero se je namreč bojeval pri Kraljevem gradu kot avstrijski ritmister.

Vatikan in italijanska vlada.

Rim, 6. marca. Papež je imel te dni dolgotrajno posvetovanje s kardinalskim zborom ter izjavil, da prevzame sam vodstvo za priprave za mednarodno marijansko razstavo, da na ta način jasno pokaže vsem cerkvenim knezom, da rimsko-katoliška cerkev ne more dalje živeti v Italiji kot sovražnica na sovražnih tleh. Ta izpoved je vatikanske kroge hudo poparila.

Organizacija orožništva v Macedoniji.

Carigrad, 6. marca. Turška vlada se je nenadoma začela upirati reorganizaciji orožništva v Macedoniji v zmislu dogovora veselil. Na tozadevni memorandum poslanikov veselil je odgovorila turška vlada neprijazno ter pravi, da so sklepi veselil naperjeni proti suvereniteti sultanovi. Končno se še sklicuje, da je itak storila dovolj za reorganizacijo orožništva s tem, da je že pozvala belgijske in švedske častnike. Turški ugovori se seveda ne sprejmejo, temuč poslaniški odgovore primerno turški vladi.

Bolgarska in Rusija.

Sofija, 5. marca. Povodom oblatnice osvoboditve Bolgarke sta menjala knez Ferdinand in ruski car Nikolaj II. prisrčne brzojavke. Car je brzojavil, da ga bolgarske simpatije v času, ko je sovražnik Rusijo izzval, da je morala v svojo brambo potegniti meč, zelo veselo, ter izjavil, da bo Rusija prej kot slej neustrašno skrbela za mirni blagor po krvi in veri sorodnih ji balkanskih narodov.

Strah pred vojno v Perziji.

Petrograd, 6. marca. Iz Teherana se poroča, da je perzijska vlada zelo v skrbeh, da bi se vojna raztegnila tudi nad njeno deželo. Za-

meščanski oblečen, je prijezdil od Radovljice. Pri neki gostilni na potu je zapazil grofa Bertranda in njegova spremljevalca. Nagloma je zablisnil v njegovih rokah samokres, počilo je in Bertrandoval adjutant je bil, a povsem lahko, obstreljen na rami. Napadalec je zdirjal proti Ljubljani. Sicer sta bila takoj poslana za njim dva orožnika na konjih, a dohiteti ga ni bilo mogoče. Pač pa sta od ljudi izvedela, da je jezdil proti Ljubljani, kajti še v Št. Vidu sta orožnika dobila človeka, ki je videl tujca.

Naravno je, da je ta vest vzbudila v Ljubljani veliko ogorčenje in veliko vznemirjenje, zlasti ker je policija zopet vprisnila natančno preiskavo vseh gostiln in vseh hiš. Charles Nodier se je iz radovednosti pridružil policijskemu komisarju Toussaintu in ga spremljal po raznih gostilnah. A ves trud je bil brez uspeha in jezno so se vrstile patrulje v stražnico.

— Nekaj posebnega sem pa vendar zapazil, je rekel Nodier policijskemu komisarju, ko sta šla iz gostilne, ki je bila tam, kjer je zdaj Medjatova hiša.

— Kaj ste zapazili? je osorno vprašal Toussaint.

radi tega je sklenila, da pošlje še 30.000 mož na afganško mejo.

Dopisi.

Iz Mokronoga. Ni moja navada, pisati v časopise, a včasih se mora vendar kdo oglasiti, posebno sedaj, ko traja zimsko spanje. Pri nas ni posebnih novosti. Čuje se, da se v Št. Rupertu v sosedni dolini pripravljata obe stranki na hud boj pri občinskih volitvah ter da bo glavni in odločilni dan v ponedeljek, dne 7. t. m. Govori se pri nas, da je klerikalna stranka namesto razumljivih mož postavila za kandidate nekaj kozlov. Tega pa ji ni zameriti, ker ima precej hribovskega terena. Pri nas sta pred kratkim pribelem dnevu dva fantiča iz Mirne napadla našega žendarmerskega postajevodjo g. Jelenca ter ga brez povoda hotela pobiti na tla. Oba sta bila aretirana ter se bodoča zagovarjala pri sodišču v Rudolfovem. Klerikalna stranka na Mirni jih gotovo pogrēša, ker sta ta dva junaka člana katoliškega izobraževalnega društva. Da, ta katoliška izobrazba je nekaj posebnega. Pri nas v Mokronogu je odstopil g. Karel Sašelj, kot trški načelnik in blagajnik. Gosp. Sašelj je obče priljubljen vsled svoje dobrodušnosti in odkritega, prijaznega značaja. Odstopil je vsled tega, ker je nekdo drugi, ki je sicer »velika« oseba hrepenel po tej časti. Za načelnika je bil na njegovo mesto izvoljen Franc Pencat, tovarnar, živino-rejec in veleposelnik proti kateri izvolitvi pa je hud odpor med tržani ter se namerava vložiti pritožba na deželno vlado. Tržani o volitvi niso baje bili obveščeni ter se je volitev vršila nekako med štirimi očmi. Da se tržani branijo novega tržnega predstojnika, ni vzrok to, ker je postal v zadnjem času ud klerikalne stranke, pač pa za to, ker je bil pred kratkim zaprl javna pota ter s tem izgubil zaupanje do trških prostorov. Proti tej zaprtosti se je poslala že pritožba na c. kr. okrajno glavarstvo v Krškem. Si zdrav.

Od Savine. (Motu proprio) Oziraje se na zanimiv razpis v številki 40 „Slov. Naroda“ z dne 19. febr. t. l. dovoljujem si sledeči nasvet proti odiranju revnega slovenskega kmeta od strani rimsko-katoliških duhovnikov pri pogrebi, porokah, krstih itd. v Vašem velenjenem listu vsem kmetom in kmeticam najtopleje priporočati. Ako v tvoji družini, ljubi kmet in kmetica, nemila smrtna kosa enega ali drugega člana pokosi, tvoj duhovnik pa tvojo tugo in žalost v to zlorabi, da ti pogreb na nečuten način črez postavno mejo zaračuna in od tebe plačila za hteva, hiti takoj h knjigotrudu in si kupi knjigo „Štolnina“, katere velja samo 23 v. V ti knjizici so vsi cerkveni stroški pri cerkvenih opravilih na postavljeni podlagi v vseh razredih zabeleženi. Prečitaj knjizico pazljivo, poišči si razred, v katerega spadaš, ter pošlji v tvoji kategoriji določeno postavno svoto duhovniku s knjizico vred, ter mu piši sledeče vrstice: Častiti g. župnik! Takaj priloženi, na postavljeni podlagi določeni znesek si dovoljujem Vam poslati, ter iz srca obžalujem, da mi ni mogoče Vaši zahtevljivi stroški ter visoki Vaš račun poravnati. Premislite si moje žalostno usodo: vsak dan mi po trikrat po štirikrat na uho čivka toliko in toliko kljunčkov in prosijo, naj jim isto s hrano zamašim. Vprašanje: Od kod vzeti? Leto ima 365, a letos pa celo 366 dni. Brez zamere: Jaz sem in ostanem revna kmetijska para.

Udani faran: M. M.

— V sobici poleg hleva je dišalo po parfumu, po finem parfumu, kakor ga rabijo samo fine dame — in take vendar ne hodijo v to furmansko gostilno in tudi ne prenočujejo v sobici poleg hleva.

Toussaint je obstal sredi pota, tako ga je to presenetilo.

— Da, da, moj ljubi komisar, se je smehljaj Nodier, jaz se na svoj nos lahko zanašam. Sicer pa se hitro prepričate, če sem govoril resnico. Kar nazaj pojdite.

Toussaint ni nihčevar odgovoril. Zatopil se je v svoje misli in šele čez nekaj časa poklical detektiva Rošana ter mu tihoma nekaj naročil. Detektiv je šel nazaj proti sumljivim gostilni, Toussaint pa je z Nodierjem nadaljeval svojo pot v mesto. Šla sta molče do sedanjega Turjaškega trga, kjer sta se v naglici ločila. Nodier, ki je stanoval v Recherjevi hiši, je šel domov. Tih se je smejal in odpiraje vrata šepetal sam sebi:

— Ta parfum — ta parfum. — Jaz ga poznam — samo ne spominjam se —

V tem hipu se je čul iz bližine strel in kmalu na to je pritekel v divjem diru mimo knežjega dvorca

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. marca.

— **Osebnost.** Ministrski predsednik kot vodja pravosodnega ministrstva je imenoval notarskega kandidata Frana Stupico v Ljubljani za notarja v Trzinu.

— **Občinski svet** ima jutri sejo Na dnevnem redu so poročila o letošnjih dopolnilnih volitvah za občinski svet; o gradnji domobranske vojašnice in gospodarkega poslopja pri Švicariji; o napravi uličnih pojasnevalnih tablic; o konečnem obračunu za most čez Gradaščico; o napravi hodnikov ob škofijakem posestvu pri Sv. Petru; o kanalizaciji Šubičevih ulic do južne železnice; o konečnem obračunu cesar Franca Jožefovega mostu; o imenovanju novih ulic in trgov; o povišanju remunracije pomožnim učiteljem na višji deklinski šoli; o uporabi dotacije na dveh šolah; o obsajenju nekaterih barjanskih cest z drevjem, o prošnji »Glasbene Matice« za odpis zaostale vodarine; o prošnji nekakega pomožnega uradnika za bolniško podporo.

— **Klerikalni kandidat** za deželnozborski mandat kmetijskih občin kranjskega, škofjeloškega in trškiškega okraja je France Demšar, župan v Selcih. Potegovali so se za ta mandat tebant Koblar, kanonik Karlin in pasar Kregar. Klerikalci niso vedeli, za koga bi se odločili in da bi ne bil izmed teh treh nihče razžaljen so izbrali Demšarja. Ta nima prav nikkih zmožnosti in je tudi kot gospodar to, kar se navadno imenuje »zanikern kmet«.

— **Kdo žre?** Prosimo vse prijatelje in neprijatelje, naj vzemo v roke zadnjo številko »Domoljuba«. Marsikdo se bo sicer težko premagal, vzeti ta nečedni list v roke, ali naj se premaga, kajti čital bo nekaj zanimivega. Na prvi strani »Domoljuba«, in sicer v drugi koloni je v članku »Kdo žre« čitati: »... Kdo torej žre«, je jasno. Fran Šuklje, c. kr. dvorni svetnik, državni poslanec... Šuklje naj prime Naceta Žitnika za ušesa, da ga tako nesmrtao kompromitira. Sicer pa je tudi to izvršno, da prinaša »Domoljub« sredi svojega članka »Kdo žre« podobo Fr. Šukljeta. E, g. Šuklje, ti »Domoljubovi« farji so vsi hudiševi in kdo ve, kaj nameravajo z Vami, da so začeli delati s takimi — slučajji!

— **Ubogi orožniki.** V soboto se je »Slovenec« spravil nad orožnike. Trda in neprijetna je služba orožniška; plače je malo, dela pa mnogo in časih prav odijoznega. Vobče se mora tudi reči, da izvršuje orožniki svojo službo vestno in nepristransko in če se kje kaj napadnega primeri, zadostuje pritožba, da se napravi red. Pri »Slovencu« pa orožniki niso v milosti in v so-

človek in hitel čez Turjaški trg. Za njim je teklo nekaj vojakov, katerim so se pridružili iz stražnice došli redarji. Tudi Nodier je šel za njimi in jih je došel na Bregu. Tam je izvedel, da je pri hiši, kjer je bilo nastanjeno vojaško zapovedništvo — na vogalu Hilšerjevih ulic in Gradišča, kjer je bila pozneje kadetna šola oziroma topničarsko zapovedništvo — videla straža neznanega človeka, ko je skočil z okna in zbežal v mesto. Straža je za njim ustrelila, a ga ni zadela.

— V tisti sobi je bil, kjer so spravljani mobilizacijski načrti, je pripovedoval straže vodja. Morda je to načrte ukradel.

— In kje je tat zdaj?

— V Ljubljani je skočil.

Odvezali so več čolnov, katerih je bilo tedaj vse polno ob Bregu in preiskali obe obrežji Ljubljane, a tatu niso mogli najti. V tem je šel Toussaint na vojaško zapovedništvo in tam se je dognalo, da so bili res ukradeni mobilizacijski načrti.

— Vihar se bliža, ekscelencia, je rekel namestniku generalnega guvernerja, ki je bil tudi prišel na lice mesta, velik vihar se bliža — kdo ve, če ga prestanemo.

boto so se klerikalci nanje spravili in jih vsestransko opsovali. In mi se temu nič ne čudimo. Orožniki so po svojem poklicu dolžni vse lumpje preganjati in lumpje jim seveda niso zato hvaležni. Da »Slovenec« niso zadovoljni z orožniki, ki izpolnjujejo svoje dolžnosti vestno in pošteno celo napram klerikalnim županom, kadar store kako lumparijo, to je pač naravno — in zato se orožniki tudi ne bodo zmenili za »Slovenčev« sramotenja. Saj bi bilo zanje le žalostno, ko bi jih hvalili taki ljudje, kakor so klerikalci.

— **Sveto katoliško vero** nam hočejo liberalci ukrasti. — Krščanski možje, na noge, da se rešimo! — To je bojni klic kaplana Jarca v Slavini o priliki tamošnjih občinskih volitev. Kakor netopir se plazi v mraku po vaseh s svojim generalnim štabom ter desnim pobočnikom, mežnarjem Penkom ter razburja mirne občane s svojim blaznim fanatizmom. Pa skupil jo je na svojem agitacijskem potovanju v Kočab, ko mu je preprost kmet levite bral, da vrli blagoslovljenec niti kmetu ni mogel dati odgovora. Ker bode pri tem delu potrgal mnogo podplatov, napravile mu bodo verne ovčice po volitvah »ofere«, da si zopet druge podplate omisli. To je toliko bolj potrebno, ker revež vedno jadikuje, da ima v Slavini premalo dohodkov — prilično 3000 kron na leto. Namesto da bi ta lepi Kristusov namestnik skrbel za mir v občini, je napravil zdražbe in prepir, kakršnega še nikdar ni bilo v slavinski občini. Upamo, da mu bodo slavinski občani pri sedaj tam se vršečih volitvah pokazali, kam da spada.

„Slovenski Gospodar“

je natisnil v predzadnji številki kot edini ugovor zoper moj svet, da naj bi duhovniki v obmejnih družtvih za mladino ne mešali vedoma in namenoma narodnih interesov z verskimi in tako ne zadrževali radikalne narodne probe, ki nam je tamkaj kravovo potrebna, smešni očitki, da ne razločujem med »zvezami« in »družbami« čuš, da je vseled tega »nespametno«, kar sem pisal zoper to načelno postopanje duhovnikov v družtvih. Dobro poznam smer delovanja v teh družtvih, ki bi imela za narodno stvar samo tedaj pozitivno vrednost, ako bi se vodila n. pr. po priznanih čeških vzorih; moje informacije so — med drugimi ustinimi in pisanimi — tudi šulferajnske množede se palače, polne slovenske dece, in to vzlic mnogim takim družtvom, pa naj so to »zveze« ali »družbe« ali karkoli; ime je dim, duh odločuje in vinkuje. Ko bi te, žal, le pretrdne informacije ovrгла neskromnost gospoda prefekta Korošca, bi bila prav na mestu, saj je sicer popolnoma neškodljiva. D. M.

50letnica doktorstva

je minoli teden praznoval vladni svetnik gospod profesor dr. Alojzij plem. Valenta, dolgoletni bivši ravnatelj dež. bolnice in član sanitetnega sveta. Dunajsko vseučilišče je tem povodom slavljenu obnovilo doktorsko diplomu, dež. predsednik baron Hein mu je v imenu vlade pismeno čestital in je slavljencu to pismo izročil deželni vladni svetnik dr. Zupanc. Župan Hribar je osebno čestital, pismeno pa dež. odbor, bolniški ravnatelj dr. Karol vit. Bleiweis-Trsteniški v imenu vseh bolniških zdravnikov in mnogo drugih korporacij in posamičnikov. Društvo zdravnikov na Kranjskem je priredilo slavljencu banket.

„Slovenec“ — klevetnik

„Retvizana“. »Slovenec« uredniki so modri možje; in »pogruentali« so, da se pravi »Retvizana« — razbojnik. Seveda se pravi »Retvizana« prav nasprotno, kakor je to vedno tako pri »Slovencu«, da je baš nasprotno tega res, kar piše: »Pravičnost (Rätt wisan = Recht weisen). Ruski pomorščaki niso razbojniki, pač pa so »Slovenčev« učenjaki — rokovnjaški filologi!

— Lov na denar.

Po Gorici se govori mnogo, kako so se bile spravile spravile posvečene roke na denar nekega starega duhovnika. Mi-

Ali so, da že umrje, zato pa so se baje celo polastili že nekaj njegovega denarja. Ali mož je bil okrevalec, seveda v veliko nevoljo onih, ki hrepenijo po zlatu in srebru ter po bankovcih. Sedaj se baje boji za oni denar. Skrb za ubogega starčka, da bi kmalu umrl, gre celo tako daleč, da mu ne privošči niti zdravniške pomoči tolikrat, kolikorkrat bi hotel. Se menda boji, da bi ne bili preveliki zdravniški stroški — da ne bi ostalo premalo.

— „Gorenjec“ je razpisal nagrado 20 K za najboljšo podobo kranjskega tehanta Koblarja. Karikatrista, na nogo! Hvaležnejšega predmeta za karikaturu ni dobiti!

— Repertoar slovenskega gledališča. Jutri v torek se uprizar prvič izvrstna češka drama »V tujem zraku«, ki jo je spisal Šimacek, eden izmed prvih čeških dramatikov-realistov. Drama, ki je lani dosegla v Berlinu sijajen uspeh, bo gotovo zanimala tudi naše občinstvo po svoji vsebini in s svojimi originalnimi značajmi in življenja umetnikov. Glavno vlogo igra gđ. Růčková, poleg nje pa imajo velike vloge g. Verovšek, g. Boleška in g. Čonskij. Opozarjamo, da je drama »V tujem zraku« zadnja slovenska noviteta letošnjega repertoarja.

— Slovensko gledališče. Kar smo povedali o premijeri »Pod križevalcem«, to velja vse tudi za sobotno reprizo te igre. Priporočiti pa moramo eno: poskus s dijalektom se ni posrečil. Kar je bilo osebja na odru, vsak je jezik po svoje pačil, tako da se sploh ne more govoriti o kakem določnem dijalektu. Sicer pa je po našem prepričanju popolnoma nepotrebno in nesmiselno, da se spravljajo dijalekti na oder. Nemec si res ne more misliti kmeta, ki bi govoril knjižni jezik in sicer zaradi tega ne, ker je med knjižno nemščino in med nemško ljudsko govorico tak razloček, da je uporaba dijalekta neizogibno potrebna. Pri nas pa ni tako. Jurčičevi kmetje govorijo vsi knjižno slovenščino in vendar jih vidi čitatelj takorekoč žive pred sabo. Vzrok ne leži samo v tem, da je poznal Jurčič kmeta tako temeljito, kakor noben drugi pisatelj, in natančno vedel, kako misli in se izraža ne samo v tem, da je znal Jurčič v knjižnem jeziku podajati sliko kmetijske govorice, nego tudi v tem, da med knjižno slovenščino in med kranjsko ljudsko govorico ni takega razločka, kakor pri Nemcih. Zaradi tega ne trpi pri nas iluzija čisto nič, če govoré na odru kmetje in kmetice knjižni jezik — da je le tekst pisan v duhu slovenskega jezika, preprosto in naravno, kakor govoré ljudje in da je le izgovorjanje nepriljubljeno in nesposobno. Da je to resnično, smo se prepričali že pri drugih igrah in mislimo da ne bo nič škodovalo, če ostane pri stari praksi. Čemu bi vedno le posnemali Nemce? Francozi bi se smejali, če bi kdo hotel vpeljati dijalekt v literaturo; v francoskih igrah govoré tudi kmetje vedno le knjižni jezik — ali tekst je pisan tako, da je kmetovo govorjenje naravno, tako, kakor je pri nas Jurčič pisal. V tem tiči vsa skrivnost glede uporabe dijalekta; mi pa bodimo veseli, da nam ni tega treba, česar se morajo posluževati Nemci, če naj ne trpi iluzija in če naj pride lokalni kolorit do veljave.

— Ljubljanska kreditna banka imela je danes dopoldne v gorenjih bančnih prostorih svoj četrti redni občni zbor, pri katerem je po 20 delničarjih bilo zastopanih 1292 delnic. Zborovanje vodil je predsednik gospod Ivan Hribar, kot vladni zastopnik bil je navzoč g. deželni vladni svetnik marquis Gozani, kot zapisnikar pa g. e. kr. notar Plantan. Predsednik omenjal je v svojem govoru, da se je bančno delovanje gibalo lani skoraj v istih mejah kakor v predidóčem letu. Razmere bile so sicer nekoliko manj ugodne, vendar izkazuje računski sklep lep uspeh. Zahvaliti je to v prvi vrsti vestnemu delovanju bančnega uradništva, zlasti g. ravnatelju Pečanki in sedanemu vodji celovške podružnice Skorkovskemu. Celovška podružnica je pričela svoje delovanje z novim letom; našla je sicer v tamošnjih nemških krogih odpor iz političnih in konkurenčnih ozirov. Pred kratkim so bile pri tamošnjih podružnicah razbite napisne tablice; upamo pa, da se bo razburjenje kmalu pognalo. Sicer pa se ne udamo in smo prepričani, da bo do končnega uspeha na naši strani. Ravnatelj Pečanka poročal je potem v imenu upravnega sveta o preteklem poslovnem letu in o računskem sklepu pro 1903.

Ker se bo delničarjem doposlalo tiškanje poročila, omenjamo le, da znaša čisti dobiček za pretečeno leto 107.324 kron 76 v, ki se valed sklepa običnega zbora razdeli takole: 5000-34 K rezervnemu zakladu, 60.000 K delničarjem kot 6% dividendi, 4500-64 K kot tantumne upravnemu odboru, 2000 K kot pokojninskemu zakladu, 19.999-66 K kot izredna dotacija rezervnemu zakladu, 1000 K za dobrodelne namene, znesek 14.824-12 kron pa se prenese na nov račun. Občni zbor vzel je poročilo in bilanco odobruje na znanje, isto tako tudi poročilo nadzorstvenega sveta. V upravni odbor so bili soglasno izvoljeni gospodje: Župan Ivan Hribar, Josip Špitálský, Kornelij Gorup vitez Slavinski, Fr. Krasny, Ivan Knez, Fr. Kollmann, Ivan Otto, dr. Ivan Tavčar, Urban Zupanec, Miroslav grof Kulmer, Milivoj Crnadak in Fran Arnold; v nadzorstveni svet pa per acclamationem gg.: Josip Lavrenčič, Gabrijel Jelovšek, Fran Malý, Fran Pavlin in Dragotin Vabič. Upravnemu odboru, zlasti njega predsedniku, in nadzorstvenemu svetu izrekla se je zahvala običnega zbora.

— Narodna čitalnica v Ljubljani je priredila včeraj zvečer s sodelovanjem društvene godbe »vinsko pokušnjo«. Pokušnja je bila nenavadno mnogoštevilno obiskana in razvila se je kmalu živahna zabava, kateri je pozneje sledil tudi improviziran ples. Društvena godba je svirala marljivo in vztrajno in za služi vse priznanje. Prodajalo se je vino v buteljkah iz deželne kleti. Okusni arangement mnogoštevilnih butelj stajal izvršila čitalniška odbor nika gg. Paternoster in Sajovic, raz prodajo pa sta z veliko ljubeznivostjo prevzeli gospa Gogolova in gospa Jelačinova.

— Zadruga krojačev, klobučarjev itd. v Ljubljani sklicala je na poziv mestnega magistrata, shod pomočnikov v nedeljo, 6. t. m. v puntigamski pivarni, pri katerem se je sklenilo ustanoviti pomočniški zbor krojaških, krznarskih in rokovičarskih pomočnikov. Izvolil se je v to svrhu odbor, ki pripravi pravila, da se ista predloži e. kr. deželni vladi. Obenem pa so se volili zastopniki pomočnikov, ki bodo zastopali na shodih krojaške zadruge svoje koristi ter stavili eventualne predloge.

— Knjigoveško društvo priredi v nedeljo, 13. t. m. ob 8 uri zvečer v dvorani »Pantigamske pivnice« (Turjaški trg) zabavni večer s petjem, godbo in šaljivo pošto. Prijatelji društva se tem potom vjudno vabijo k mnogobrojni udeležbi. Vstopnina prosta.

— Kočarju Andr. Škrabu na lgu povila je njegova žena 4. t. m. trojčke, in sicer dečka in dve deklici. Otročiči so krepki, tudi žena je primeroma zdrava samo ravščina vlada v hiši, ker je že od preje troje otrok. P. n. gospe se prosijo za revno mater in njene otročičke, kak mladostni deliti, bodisi v perilu ali v denarju. Darila se hvaležno sprejemajo v ključarski delavnici g. Ahčiča v Wolfvih ulicah, odkoder se bodo svojemu namenu izročila.

— Tatvina. Ponoči od 2. na 3. t. m. ukradeno je bilo posestniku Martinu Škoda iz Most, iz zadnje sobe 115 K gotovine, nadalje 1 hlebec kruha, 30 mesenih klobas, 1 steklenica brinovca in 4 jajca. Tat se je priplazil v spalno sobo kjer je spala tudi domača dekla tej je iz križnega žepa vzel 20 vinarjev in ključ od sobe, s katerim je duri odprl in potem tatvino izvršil. Tatvine sušen je dninar Miha Jakobin iz Dobrunj kateri si je pridjel naplačno ime »Lorenca Tomšič« in pod to tvrdko letos izvršil več ulomov.

— Žrtva žganjipitja. Čevljar Janez Globočnik je zelo ljubil žganje, popival je več dni zapored po raznih krčmah. Dne 5. t. m. so ga našli mrtvega v hlevu gostilničarja Antona Gabrijelčiča na Brezjah; zadela ga je kap valed nezmernega zauživanja žganja.

— Strašen konec. V soboto je paznik pri zgradbi tunela v Radovni, na strašen način ponesrečil. Eksploziralo mu je 13 dinamitnih patron. Mazzori je bil raztrgan na kose; našli so od njega samo nogi in del ene roke.

— Nenavaden samomor. 37letni posestnik I. Hutter blizu Zdihovca na Kočevskem je bil že nekaj časa umobolen. Dne 2. t. m. je poslal svojo ženo iz sobe, potem pa vzel staro dleto, je nastavljal na prsa in se tako zaletel v vrata. Dleto se mu je zabodlo globoko v srce, da je bil moč v nekaterih tre notkih mrtve.

— Samomor. V Gorici se je ustrelil stavbni risar pri vodstvu bohinjske železnice Ivan Trilety zaradi neozdravljive bolezni.

— Graška policija. Čudni značajci morajo biti varni javnega miru in reda v najbolj nemškem mestu Gradcu. Te dni so zaprli policaja

Salnhoferja, ki je bil član nevarne lopovske družbe. Ravno kar pa poročajo graški listi, da so zaprli redarja Ulricha, ker je imel grošno razmerje z neko šolsko učenko.

— Aretovali so v Trstu 45 let starega Ivana Manfreda s Tolminskega, bivšega občinskega tajnika v Dekanih v Istri. Manfred je leta 1897. v Dekanih ponesel nekaj denarja in pobegnil na Reko; sedaj je tudi v Reki nekaj pogoljufal in valed tega zbežal v Trst, kjer pa ga je prijel policija.

— Izpred tukajšnjega porotnega sodišča. Kot prvi je sedel na zatožni klopi Jožef Šabec, posestnik iz Hruševja, zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe, ker je vdaril s pestjo Antona Šabca tako po levem očesu, da mu je valed tega za vselej vid oslabil. Ker so pa bile izpovedbe prič v protislovju, je porotno sodišče na predlog državnega pravdnštva v svrhu, da se iznova zasljiši pri kompetentnem sodišču na licu dejanja navzoče priče kakor tamošnja izvedenca, razpravo na nedoločen čas preložilo. Popoludanska razprava proti Janezu in Frančiški Pavlič zaradi hudodelstva tatvine, se je prestavila na prihodnji petek. Povabi se nanjo Janez Znidaršič, krčmar iz Matenje vasi, da bo po zdravniških zvedenih preiskovan, jeli je njegovo poškodbo na roki, povzročeno po Janezu Pavliču, smatrati za težko ali za lahko.

— Prijet tat. Mestna policija je prišla včeraj brezposelnega hlapca Mihaela Jakopina iz Javorja, občina Dobrunje, kateri je sumljiv, da je v noči od 2. na 3. t. m. se utihotapil v hišo Matije Škode v Mostah in mu ukradel 115 K denarja, 30 klobas, jajo in žganja in da je v noči dne 25. svedčana vliomil v Predovičovo »apelco« v Vodmatu in pobral iz pušice ves denar. Tudi je Jakopin sumljiv, da je izvršil v Mostah več kurjih tatvin.

— Konj ušel je danes ponoči na Sv. Petra cesti hlapcu Matevžu Oblaku, stanujočemu na Rimske cesti št. 12 v trenutku, ko je ta hotel seesti na kozla. Oblak je padel s kozla, konj pa je dirjal z vozom, v katerem je bil neki gospod s svojo soprogo, proti Marijinem trgu. Gospod je med vožnjo skočil z voza in padel na cesto. Neki potnik, ki je prišel po Wolfvih ulicah, je konja prijel in vstavil.

— S tira skočil je v soboto ob 10. uri ponoči na južnem kolodvoru stroj, ki bi moral odpeljati brzovlak, valed česar je imel vlak 20 minut zamude.

— V Ameriko se je odpeljalo 5. t. m. ponoči z južnega kolodvora 24 izselencev.

— Na Westfalsko se je včeraj odpeljalo 67 hrvatskih delavcev.

— Izgubljene in najdene reči. Marija Cotman, vdova, stanujoča na Krakovskem nasipu šte. 10, je izgubila dne 5. t. m. v Šolskem drevoredu denarnico, v kateri je imela nad 12 K denarja. — Realec S. T. je izgubil včeraj zjutraj na poti od Mestnega trga, po Starem trgu in Sv. Florjana ulicah srebrno žepno uro. — Na poti od Dunajske ceste do Gradišča je bil včeraj izgubljen zlat obsek. — Na Bleiweisovi cesti je bila danes zjutraj najdena vozna plahta.

— Na južnem kolodvoru najdene reči. V času od 27. svedčana do 4. t. m. so bile na južnem kolodvoru najdene sledeče reči: kovčeg z obleko, dežnik in denarnica z manjšo svoto denarja.

— Koncert društvene godbe se vrši v sredo dne 9. t. m. v restavracijskih prostorih »Narodnega doma«. Začetek ob pol 8 uri zvečer. Vstop prost.

— Hrvaške novice. — Kmečki nemiri in nove volitve. Nedavno so bili hrvaški okrajni predstojniki sklicani na skupno posveto vanje zaradi kmečkih nemirov in eventualnih novih volitev. Banova želja je, naj bi predstojnik belovarskega okraja, Kukuljević Sakcinski, odstopil, ki je baje zakrivil zadnje nemire v tem kraju. Nove volitve bi bile potrebne v slučaju, da se ogrski državni zbor razpusti, ker pošlje hrvaški sabor iz svoje srede zastopnike v Budimpešto. — Hrvaška banica in umetnost. Banica grofica Lila Pejacevich, ki je sprejela pokroviteljstvo hrvaškega umetniškega društva, je peljala deputacijo umetnikov k banu ter mu priporočila društvo v naklonjenost. Ban je deputacijo pri srčno sprejel ter obljubil svojo pomoč. — Istotako je obiskala banica zbirko domače industrije, ki jo pošlje dvorni založnik Berger na razstavo v St. Louis. Banica je pokazala svoje strokovno poznanje in zanimanje za hrvaško domačo industrijo.

— „Amaconke“ v Zagrebu. V soboto so v Zagrebu peli Parmovo opereto »Amaconke«. Kakor se nam brzojavlja iz Zagreba, je imela opereta presijajen uspeh.

— Prodaje „Slovenskega Naroda“ prevzele je v Kamniku g. Marija Ažman. Dalje je prevzela trdka Henrik Stauzer v Krškem.

— Najnovejše novice. — Grof Waldersee, feldmaršal nemške armade, je umrl v Hanovru 72 let star. Njegovo ime se je mnogo imenovalo za časa boksarske vstaje na Kitajskem. Grof Waldersee je bil v tej ekspediciji vrhovni poveljnik.

— Papeževa reforma Papež je odredil, da se tajnik za konklave že imenuje za časa papeževga življenja, da ne nastane taka nepravila, kakršna se je pripetila pri zadnji papeževi volitvi, ko je izbrani tajnik Volpini naglo umrl. Za takega tajnika se baje imenuje monsignor Gaspari.

— Požar na Dunaju. V soboto zvečer je nastal požar v II. nadstropju hiše št. 15 Werderergasse. V tem nadstropju sta namreč imela Kurz i Schlesinger svojo veliko zalogo perila. Požar se je tako naglo razširil, da so prebivalci hoteli z balkona poskakati, vendar so jih ognjegašci rešili. Škode je več stotisoč kron.

— Odvetnikova pozabljenost kazniva. Disciplinarni senat najvišjega sodnega dvora je razsodil, da je odvetnikova pozabljenost kršenje njegove stanovske dolžnosti.

— V milijoni se igrajo madjarski magnati. Kakor smo poročali, je dobil Bela pl. Justh v Monte Carlu pri igri 1 1/2 mil. kron. Sedaj pa ni igral le cele dobljene svote, temuč še več svojih stotisočakov.

— Zadarska bolezen. Ravnatelj pomožnih uradov v ogrskem ministruv notranjih zadev, Kadar, ki je poveril 104.000 K uradnega denarja, je dobil 4 leta ječe.

— Nesreča na Savi. Blizu Kragujevca se je prevrnil velik čoln, v katerem je bilo 18 oseb. Žene bivšega predsednika srbske skupščine, gospa Popović, neki draguljar, neki veleindustrijec iz Beograda in več kmetov so utonili.

— Dreyfusova afera. Sodni dvor je sklenil, da se Dreyfusova zadeva po reviziji proglasi za dopustno; odredi se nova dopolnilna preiskava.

— Pretkan slepar. Avstrijskega pisatelja (?) Jurija Ellerja so v Londonu zaprli, ker je več londonskih Nemcev osleparil za večje svote, češ, da ga je minister Chamberlain nastavljal z visoko plačo za ravnatelja, da vpliva na evropsko časopisje v prilog varstveni carini.

— Ruski častniki kot vohuni prijeti. Na rusko-romunski meji so prišli tri ruske častnike civilno preoblečene, ker so sumljivi vohunstva.

— Tri brezične brzojavne postaje namerava napraviti avstrijsko trgovinsko ministruv, in sicer na Opčinah pri Trstu, na južni točki Istre in na otoku Visu. Ministruv je že naročil Marconiju, naj napravi stroškovnik.

— Boris Sarafov — poverjalec? Dunajski dopisnik »Novoje Vremja« poroča, da je Boris Sarafov poveril 20.000 angleških f. štrl., ki jih je nabral po Evropi za Macedonce. Vest je skoraj gotovo le nemška izmišljotina.

— Stoletni učitelj petja. Sloveči profesor petja, Manuel Garcia, ki je bil rojen v Madridu 17. sušca 1805. še vedno čvrsto poučuje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 7. marca. Uradno se razglša: Včeraj ob 1. uri 25 m. pop. je prišlo pred Vladivostok pet japonskih ladij, ki so začele mesto bombardirati. Japonske ladje so streljale 55 minut in potem odplule.

Petrograd 7. marca. Včeraj popoldne ob 1. uri 25 min. je prišlo pet japonskih ladij z dvema križarkama k zalivu Bussury. Japonska eskadra se je ustavila 8 vrst od brega in začela z dalekonosnimi topovi bombardirati Vladivostok. Japonske litič krogle niso napravile nikake škode ne na baterijah, ne v mestu. Večina teh krogel sploh ni eksplodirala. Japonci so ustrelili 200krat in ob 2. uri 20 min odinili Ruske baterije niso streljale, ker je bil sovražnik preveč oddaljen. Japonci so se umaknili do otoka Askolo; pri tem otoku in pri kapu Majdel je bilo videti štiri torpedovke. To brezuspešno bombardiranje stane Japonce 200.000 rubljev.

Petrograd 7. marca. „Rusko Severno Agentstvo“ javlja: V Port-Arturju je vse mirno. Zdej se je izvedelo, kake izgube so imeli Japonci pri raznih bitkah. V bitki pri Čemulpu je bila japonska križarka „Tagašišo“ uničena, križarka „Osama“ pa težko poškodovana. Pri prvem naskoku na Port-Artur se je ena japonska ladja potopila, admiralno ladjo pa so morali vleči na varen kraj. — Pri bombardiranju Port-Arturja je japonska ladja „Šikišama“ izgubila dimnik in so ji bili pokvarjeni stroji.

Pariz 7. marca. „Herald“ javlja, da so Japonci v noči od torka na sredo, ko je bil silen vihar, spustili velike splave v morje in jih dirigirali proti Port Arturju. Na splavih so napravili jambore, da bi izgledali kakor vojne ladje. Japonci so potem iz daljave začeli streljati. Rusi so res na splave streljali. Namen tega japonskega manevra je bil, zapeljati Ruse, da porabijo nekaj svoje municije.

Praga 7. marca. Na Přikopih so bile včeraj take demonstracije, da je policija morala poklicati vojaštvo na pomoč. Na promenadi je bilo več tisoč ljudi, med njimi poslanci dr. Herold, Anyž, dr. Ryba, dr. Baxa, Klofač in drugi. Vzlic občnemu razburjenju, ki vlada že nekaj dni v Pragi, je prišlo kakih 200 nemških buršev s provokatoričnimi čepicami dražiti občinstvo. Burše je spremljalo več sto nemških dijakov, ki pa niso imeli nikakih znakov. Občinstvo je nemške izzivače sprejelo z življenjem in psovskami. Policija je skušala buršem ohraniti prosto pot, a občinstvo je razneslo kordon, strgalo raznim buršem čepice in nekatere tudi preteplo. Ko se je zaznalo, da je neki Nemec nekoga človeka težko rasil, je razburjenost silno narasla. Prišel je 22. lovski bataljon pod poveljstvom podpolkovnika Mladenovića in ena eskadrona 13. dragonskega polka. Vojaštvo je zaprlo Přikope in potisnilo občinstvo na Vavalsko namesti do muzeja, kjer se je posrečilo demonstrante razporediti. Aretiranih je bilo 48 oseb, med njimi 6 čeških visokošolcev, 4 češki trgovski akademiki in 34 delavcev, poleg teh pa tudi neki nemški doktor prava, ki je nekoga človeka rasil.

Praga 7. marca. Tekom minole noči je policija aretirala še nekaj oseb. Posl. dr. Baxa je med demonstracijami dal nekemu redarju zaušnico.

Budimpešta 7. marca. V današnji seji se je pokazalo, da so zopet vse opozicijske stranke združene v obstrukciji proti vladi. Vzrok je imenovanje Khuena-Hedervarya ministrom a latere. To imenovanje je opozicija uporabila za vprizoritev dolge in viharne obstrukcijske debate. Ko je predsednik naznanil imenovanje Khuena-Hedervarya so zadoneli burni klici: Abcug Khuen. Ugron: Kaj predlagate, g. prezident? Predsednik: Da se vzame imenovanje v vednost. Ugron: Nikdar. Sramota je, da je ta mož postal minister, dasi je dobil tu nezaupnico, naj se postavi to imenovanje na dnevni red. Minister Hieronimy se je izrekel proti temu, češ, da parlament ne more utesniti pravice krone, da izbira ministre. Tudi minister Ploz je dokazoval, da krona lahko imenuje ministra, ki nima v parlamentu večine. Po dolgi debati se je začelo glasovanje po imenih o različnih proti Khuenu naperjenih predlogih. Situacija v parlamentu se je silno poostila.

Budimpešta 7. marca. Uradni list prijavlja imenovanje grofa Khuena-Hedervarya ministrom a latere.

Borzna poročila.		
Ljubljanska		
„Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Uradni kurzi dunaj. borze 5. marca 1904.		
Naložbeni papirji.		
	Dinar	Blago
42% majeva renta	99 55	99 75
42% srebrna renta	99 50	99 70
4% avstr. krona renta	99 50	99 70
4% „zlat“	118 50	118 70
4% „ogrška krona“	97 —	97 20
4% „zlat“	117 05	117 25
4% posojilo dežele Kranjske	100 —	100 75
4% posojilo mesta Spiljet	100 —	100 —
4% „Zadec“	100 —	100 —
4% „bos. herc. žel. pos. 1902“	99 70	100 70
4% „česka dež. banka k. o.“	100 —	100 20
4% „z. o.“	100 —	100 30
4% „zst. pisma gal. d. hip. b.“	101 50	101 85
4% „pešt. kom. k. o. z. 10% pr.“	105 40	106 40
4% „zst. pisma innerst. hr.“	101 —	102 —
4% „ogrške cen.“	100 —	101 —
4% „dež. hr.“	100 —	100 90
4% „z. pis. ogr. hip. ban.“	100 —	101 —
4% „obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.“	100 —	101 —
4% „obl. česke ind. banke“	100 50	101 —
4% „prior. Trst-Poreč lok. žel.“	98 50	98 50
4% „prior. dol. žel.“	99 50	100 —
4% „juž. žel. kup. 1/2%“	294 75	296 75
4% „avst. pos. za žel. p. o.“	101 —	101 90
Srečke.		
Srečke od 1. 1854	150 75	151 75
„ „ 1860 1/2	140 —	138 —
„ „ 1864	256 —	261 —
„ tizeke	161 50	163 50
„ zem. kred. I. emisije	293 —	303 —
„ „ II.	283 —	290 —
„ ogr. hip. banke	282 —	286 —
„ srbske a. frs. 100 —	89 —	91 —
„ turške	116 85	117 85
Basilika srečke.		
Kreditne	453 —	463 —
Inomoške	81 —	85 —
Krakovske	78 —	83 —
Ljubljanske	67 —	70 50
Avst. rud. križa	51 50	53 50
Ogr.	29 —	30 —
Rudolfove	68 —	71 —
Salcburške	77 —	80 50
Dunajske kom.	498 —	507 —
Delnice.		
Južne železnice	75 75	76 75
Državne železnice	625 50	626 50
Avstr.-ogrške bančne delnice	1605 —	1614 —
Avstr. kreditne banke	624 50	625 50
Ogrske	734 —	735 —
Živnostenske	248 —	249 50
Premogopok v Mostu (Brux)	647 —	65 —
Alpinske montan	391 75	392 75
Praske žel. ind. dr.	18 58	18 60
Rima-Murányi	451 —	452 —
Trbovljske prem. družbe	388 —	370 —
Avstr. orožne tovr. družbe	440 —	444 —
Česke sladkorne družbe	141 —	145 —
Valute.		
C. kr. cekin	11 34	11 39
20 franki	19 09	19 11
20 marke	23 49	23 57
Sovereigns	21 98	24 06
Marke	117 42	117 62
Laški bankovci	94 70	94 90
Rubli	254 50	255 50
Dolarji	4 84	5 —

Zitne cene v Budimpešti.		
Dne 7. marca 1904.		
Termin.		
Pšenica za april	za 50 kg K 8 63	
„ „ okt. 1903	„ 50 „ 8 51	
Rž	„ 50 „ 6 80	
Koruzna	„ 50 „ 5 48	
Oves	„ 50 „ 5 82	
Efektiv.		
Vzdržno.		

Meteorološko poročilo.					
Višina nad morjem 508'3. Srednji tlačni tlak 756'0 mm					
Mar.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
5. 9. zv.	734 9	24	sl. zahod	oblačno	
6. 7. zv.	735 3	12	sl. jvzhod	oblačno	
2. pop.	735 5	27	sr. jvzhod	oblačno	
9. zv.	735 9	13	brezvevtr.	oblačno	
7. 7. zv.	735 7	04	sl. zahod	oblačno	
2. pop.	735 0	44	sl. jug	oblačno	
Srednja temperatura sobote in nedelje 26° in 17° — normale: 19° in 21° — Mokrina v 24 urah: 0'0 mm in 0'0 mm					

Kraljevstvo Saško. 351-4
Technikum Mittweida.
 Ravnateljstvo: prof. A. Holst
 Višje tehniško učilišče za elektrotehniko in strojno tehniko.
 Elektrotehniški in strojni laboratoriji.
 36. šolsko leto: 3610 gojencev.
 Tovarniške učne delavnice.
 Programe itd. pošilja brezplačno tajništvo.

Izjava.
 Reza Papež, šivilja, vulgo Šircel-nova si je izmislila, da sem jaz rabil napram njej neke besede — dokler mi pa ne dokaže resnice, jo smatram za lažnjivko in obrekovalko.
 Smartno pri Litiji. 645
Fran Juvan ml.
 Iz proste roke prodam takoj
lično hišo
 v Jenkovih ulicah in enonadstropno mizarsko delavnico, katera se lahko priredi za stanovanje. Zraven je majhen vrt in dvorišče. Pod zelo ugodnimi pogoji.
 Natančneje se izve pri podpisanih lastniku 565-5
Simonu Praprotniku
 mizarskemu mojstru
 Ljubljana, Jenkove ulice šte. 7.

Dijak
 ki je dovršil 4 realke, išče službe v kaki pisarni.
 Prijazne ponudbe prosi pod: „R. Š.“ na upravnishvo „Slov. Naroda“. 646-1

Lepo stanovanje
 se odda za 1. maj. 387-26
 J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Lokal
 in 1 soba zraven za prodajalno ali pisarno, pripraven tudi za vsako obrt, se odda za 1. maj 1904 v Sodnijskih ulicah št. 6, na levo.
 Poizve se pri lastniku hiše gosp. FRAN ČUDNU. 592-2

Alojzij Luznik
 na Vrhniki pri Ljubljani
 preskrbuje dobre harmonije domačega in ameriškega sestava, kakor tudi gasovirje, pišalnice in pisalne stroje. — Daje se tudi na obroke.
 Ceniki na zahtevanje 44 brezplačno. 1294

Krojaški salon za gospode
IVAN MAGDIČ
 Ljubljana, Stari trg št. 8.
 Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovjših journalih iz najmodernejšega in najboljšega tu- in inozemskega blaga. 521-5

es. kr. avstrijske državne železnice
 C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Invod in vovnega reda.
 veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Osonni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m jutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m jutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Land-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in zamo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 8 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Ščiti za krste
 da se iste v grobu ne stlačijo,
 najcenejše in najpopolnejše nadomestilo za zidano grobnico.
 Vis. c. kr. ministrstvo notr. zadev jih je odobrilo in dopustilo, da se smejo uporabljati po vseh glavnih mestih. 2991-17
 Posebno se priporočajo z ozirom na bližnjo otvoritev novega pokopališča in s tem zvezana prenašanja nanj.
 V zalogi jih ima:
pogrebni zavod Frana Doberleta v Ljubljani.

„SLAVIJA“
 vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
 Rezervni fondi: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.
 Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.
 Vsa pojasnila daje.
 Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Zahvala.
 Usem prijateljem in znancem, ki so mi povodom moje tako nepričakovane bolezni izražali toli priskrbenega sočutja, zlasti še blagi obitelji Uerbičevi v Žitri, izrekam tem potom svojo najpriskrbenjšo zahvalo in jih s tem obveščam, da sem zopet okreval.
 U Borovnici, 5. marca 1904.
 Fr. Papler.

Ravnokar se izšli zemljevidi rusko-japonskega bojišča
 527-11
 v zalogi tiskarne
 J. Blasnika nasled. v Ljubljani.
 Cena 30 vin. za komad, po pošti 26 vin.
 Dobiva se v tiskarni in vseh knjigarnah.

Poskusite
 pristni rastlinski liker **„Florian“**
 Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.
 Varstvena znamka.
 Ograva in oživilja telo, Budi tek in prebavo, Daje dobro spanje.
 Lastnik: 5-54
EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.
 Vzorce se radovoljno dajejo brezplačno.

Oklic.
 Podpisani c. kr. notar kot sodni komisar naznanja, da se bo vsled predloga dedičev po dne 23. novembra 1903 v Ljubljani zamrli gospe **Katarini grofici Walderstein** s sklepom c. kr. okrajnega sodišča v Ljubljani I., z dne 25. februarja 1904, opr. št. A I 762/3/28, dovoljena prostovoljna sodna dražba v zapuščino imenovane zapustnice spadajočih
premičnin (zlatnine, srebrnine, dragotin, starine, podob, dragocenih okrasov, hišne, sobne in gospodarske oprave, obleke, perila, vozov in konjske oprave, i. t. d.)
 dne 9., 10., 11. in 12. marca 1904
 v hiši št. 3 v Beethovnovih ulicah v Ljubljani (palača Walderstein) vršila. — Začne se dražba imenovane dneve ob 9. uri jutraj.
 Dražbeni pogoji: Posamezni predmeti se bodo po tozadavnih sodno dognanih cenilnih vrednostih izklicevali in se bodo samo za ali nad izkliceno ceno onemu, ki največ ponudi, domaknili. Največja ponudba se mora takoj po domiku v roke sodnega komisarja v gotovini plačati ter se morajo kupljeni predmeti od kupecv brez odloga odstraniti.
 Ako pri dražbi navzoči dediči oziroma njihovi zastopniki sporazumno predlagajo, sme se vsak poljuben predmet ob priliki dražbe in pred domikom iz dražbe izločiti.
 V Ljubljani, dne 3. marca 1904.
Dr. Karl Schmidinger
 c. kr. notar kot sodni komisar.

Pouk v česanju.
 Važno in potrebno je za vsako damo, da se zna sama česati in si gojiti lase.
 Česanje in gojitev las se vestno poučuje; za uspeh se jamči.
 Za lastno rabo se priučiti vsaka dama česanja na svoji glavi.
 Ker je na zimo v gledališki in koncertni, poleti pa v potovalni sezoni prav pripravno in praktično, če se zna kdo sam česati, se pričakuje obilnega obiska in najljubnejše prosi za skorajšnje prijave v svrhu boljše razdelitve ur.
Tečaj 6 glđ.
Na zahtevo posamezne lekcije.
 = Pouk tudi za komorne strežajke in sobarice. =
Marijana Kattner
 perf. frizerka za dame z Dunaja. Specialistinja za pouk v česanju. 629-2
 Pojasnila in prijave vsak dan v hotelu pri Maliču I. nst., vr. 23.
 Oblastveno koncesionirano!

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
 Dovoljuje iz čistega dobika izdatne podpore v narodne in obdnokoristne namene.